

ТИМУР УРАЗАЕВ

ПРЕДГОВОР

Превод от руски: Валентин Корнилев, 2008

chitanka.info

С издаването на последната част от трилогията „Номади“ — произведение, което е наистина историческо (както по смисъла на жанра, в което е написано, така и по отношение на неговата ценност за историята на литературата) — ние завършваме един от циклите на първоначалното запознаване на съвременния български читател с културно-историческото наследство на казахския народ и Казахстан.

Преди три години Посолството на Казахстан в България, което току-що бе открито, се нагърби със задачата всяка година да представя пред местната читателска публика по една част от тази безсмъртна трилогия, без да се броят другите литературни произведения, било от съвременната проза и поезия, било от научните и изследователски трудове на казахстанските писатели от XX-XXI век. Достъпността на нашата литература бе осигурена за българския читател чрез квалифициран превод и широко представяне на всяка новоизлязла книга.

Надявам се, че успяхме да постигнем главната цел, която си бяхме поставили „в самото начало на пътя“ — хиляди български граждани станаха свидетели на описаните по страниците на „Номади“ драматични събития, свързани с националната самоидентификация на казахите, с обединителния процес между различните племена, преодолели родовите разпри в името на установяването на държавността, отблъскването на чуждестранните нашествия срещу територията на „Ел“ (което на казахски означава „родина“), която живее по свои, непознати за другите цивилизации закони на чергарския живот. Много от народите, населявали Великата степ от Алтай до Черно море, са внесли своя принос в номадския начин на живот, който толкова хармонира с идеите на тангризма. Обаче времето и войните, християнските мисионери и мюсюлманските молли през последните хиляда години силно са изменили облика на тази земя, а степният вятър е засипал с пясък остатъците от древната култура. И само куполите на Туркестан и каменните идоли в степта ни напомнят за славната епоха на номадите през онези хилядолетия.

Внимателният български читател обаче е видял още нещо важно, прелиствайки страниците на нашата книга. Той може би е разпознал в образите на древните казахски герои — батъри (юнаци), бийове (съдии), жърау (поети) и ханове — своите предци, които са живели в подобни къщи — юрти, пеели са подобни по ритъм песни и са носели

почти същите доспехи. И доблестта на воините е била еднакво безмерна в битките за родната земя, и управниците на двата народа са търсели за своите сънародници най-добрите земи, като са ги спечелвали със силата на оръжието и мъдростта на държавници. Те рядко поглеждали назад, само докато още могли да видят земите, които са напуснали заради по-добра съдба. Там — зад гърба им — над равната степ се издигал само заснеженият връх на Хан-Тенгри...

Остатъците от тези народи и днес живеят по територията на цяла Евразия, смесвайки се с други култури и етноси и, пазейки своя цивилизационен опит, се опитват да намерят оптималния път за развитието на цялото човечество, а не само за своя народ.

Така сме стигнали до ХХІ век... Но очите ни отново търсят онзи връх, който е бил фар за многото народи, за които ни разказва писателят Илияс Есенберлин.

Тимур Уразаев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.